

Suden Aika 2017

Suden Aika

Susiryhmä on Luonto-Liiton toimintaryhmä, joka levittää tietoa sudesta, pyrkii vaikuttamaan asenteisiin sekä vähentämään turhaa pelkoa ja vihaa sutta kohtaan.

Suden Aika on Luonto-Liiton susiryhmän jäsenlehti, joka ilmestyy kerran vuodessa. Kirjoittajat vastaavat itse artikkeliansa sisällöstä.

YHTEYSTIEDOT

Luonto-Liitto / susiryhmä
Annankatu 26 A, 5. krs
00100 Helsinki
susiryhma@luontoliitto.fi

PUHEENJOHTAJA

Mari Nyyssölä-Kiisla
mari.nyyssola-kiisla@luontoliitto.fi

TOIMITUSSIHTEERI

Minna Leinonen

TAITTO

Marjut Anttilainen

KANNEN KUVA

Nora Helsinki

Muista maksaa tukijamaksusi vuodelle 2017!

Susi on Suomessa erittäin uhanalainen laji ja tarvitsee apuasi. Voit tehdä yksittäisen lahjoituksen tai liittyä susiryhmän tukijaksi.

TUKIJAMAKSU

Susiryhmän tukijamaksu on 10 euroa vuosittain ja se maksetaan lahjoituksena Luonto-Liiton tilille. Muista kirjoittaa viestikenttään "Lahjoitus susitoimintaan".

IBAN: FI62 1574 3007 1006 37

BIC: NDEAFIHH

Kun olet maksanut tukijamaksun, ilmoita nimesi ja yhteystietosi sähköpostilla osoitteeseen:
toimisto@luontoliitto.fi

Lisätietoa: www.luontoliitto.fi/susiryhma

LAHJOITA

Voit tukea sudensuojelutoimintaa myös vapaaehtoisella summalla. Lahjoita haluamasi summa yllä olevalle tilille ja kirjoita viestikenttään: "Lahjoitus susitoimintaan".

Suden Aika 2016

03 Pääkirjoitus

04 Uutiset

06 Kouluvierailut
asennemuutoksen välineenä

07 Susiasiaa Brysselissä

08 Tukijatuotteet

10 Kirja-arvostelu: Karhu - voimaeläin

11 Kolumni: Ei minun takapihallani!

Synkkä alkuvuosi susille ja muille suurpedoille

Vuosi 2017 on alkanut synkissä näkymissä Suomen suurpedoille; susia on tapettu 27 yksilöä (niistä lasketaan 24 kpl susikiintiöön, poronhoitoalueen sudet eivät kuulu siihen), ahman metsästys on päätetty aloittaa ja karhun metsästyksessäkin otetaan huomioon sosiaalinen kestävyys eli kaatomäärät tulevat kasvamaan.

Suden kaatokiintiö on 53 yksilöä ja tarkoituksena oli keskittää luvat haitallisiin yksilöihin ja myöntää lupia myös sosiaalisen kestävyysnimen nimissä. Kaiken kaikkiaan lupia on tätä kirjoitettaessa myönnetty 35 kappaletta.

Miten metsästys on sitten tähän mennessä edennyt? Esimerkiksi Rengossa haettiin lupaa suden pihavierailujen takia ja kuitenkin susi kaadettiin keskellä metsää, kaukana asutuksesta.

Köyliön-Huittinen-Alastaro-alueen reviiriyhteistyöryhmä taas oli yksimielisesti sitä mieltä, ettei alueella ole tarvetta metsästää susia. Tälle 7-9 yksilön susilaumalle haettiin kuitenkin kaatolupaa kahdeksalle sudelle. Hakija oli aiemmin yleisönosastokirjoituksessaan peräänkuuluttanut, että paikallisten pitää valittaa enemmän susista, jotta lupa helttäisi. Ja niin muuttui myös osan reviiriyhteistyöryhmäläistenkin mielipide. Työryhmän luonnonsuojeluvoimien toi tämän näkyvästi esille, mutta silti hakijalle myönnettiin lupa yhden suden kaatamiseen.

Salo-Raasepori-laumalle haettiin lupia niin Uudeltamaalta kuin Varsinais-Suomestakin käsin. Karjavahinkoja ei ollut sattunut, mutta

luvalla ”onnistuttiin” kaatamaan alfanaaras, jonka kuolema todennäköisesti sekoittaa lauman ja lisää karjavahinkoja. Suurin osa tähän mennessä kaadetuista susista on ollut naaraita ja lähes kaikki kaadetut sudet on todettu aikuisiksi yksilöiksi.

Suomi 100-juhlituksen keskellä tuntuu, että Suomi on unohtanut arvokkaan luontonsa ja sen, että suurpedot ovat tärkeä osa ekosysteemiä. Sutta käytetään matkailumainoksissa ja turistituotteissa ja samaan aikaan susijahti käy kiivaana. Sitä mukaa kuin susia kaatuu ja lehdet hypettävät pelotteluotsikoilla, niin yhä useampi ihminen, joka ei aiemmin ole susista puhunut, on ilmaissut minulle huolestuneisuutensa susista. Nyt on aika ottaa yhteyttä MMM:n, riistakeskuksiin, EU:hun tai vaikka kirjoittaa mielipidekirjoitus. On aika näyttää, että tämä kansa pystyy elämään niin susien kuin muidenkin suurpetojen kanssa rinnakkain.

Mari Nyyssölä-Kiisla

SUSIRYHMÄN PUHEENJOHTAJA

Tampereelle ja Turkuun toimintaryhmät

Susiryhmä sai kaksi uutta toimintaryhmää, kun Tampereelle ja Turkuun perustettiin ryhmät paikallisen toiminnan toteuttamiseksi. Sudensuojelusta kiinnostuneita ihmisiä löytyy koko Suomen mitalta, mutta paikallinen järjestetty toiminta on puuttunut. Olisikin hyvä, että ryhmiä muodostettaisiin Etelä-Suomen lisäksi useisiin maakuntiin, jotta alueellisia tempauksia ja tapahtumia voitaisiin järjestää organisoidusti.

Uudet toimintaryhmät ovat olleet aktiivisia. Tampereen ryhmä päätti järjestää hiljaisen kynttilämielenosoituksen vastalauseena sudenmetsästykselle, ja tapahtumasta innostuttiin myös Turun ja Helsingin ryhmissä.

Kynttilämielenosoitus pidettiinkin 27.1.2017 yhtäaikaaisesti kaikissa kolmessa kaupungissa.

Kynttilöitä sytytettiin symboloimaan jo metsästyskauden alussa kaadettua 18 sutta ja 53 metsästyslupaa, mikä on maa- ja metsätalousministeriön tälle vuodelle asettama susien luvallisen poistuman kokonaismäärä. Kynttilöillä muistettiin myös niitä salametsästyksen uhriksi joutuvia susia, joiden lukumäärää ei kukaan tule tietämään.

Haluatko perustaa paikallisen toimintaryhmän? Ota yhteyttä: susiryhma@luontoliitto.fi

▼ Kuvassa huutokauppaprojektista vastanneet Francisco Sánchez Molina (vas.), Minna Leinonen ja Sami Särevirta.

Taidehuutokauppa oli menestys

Nosta käpäläsi ja tule huutamaan taidetta! -lause koristi mainosjulistetta, kun susiryhmä järjesti 8.12.2016 #GREYPRIDE -taidehuutokaupan. Tapahtumassa myytiin suomalaisten kuvataiteilijoiden sudensuojelutyön hyväksi lahjoittamia teoksia. Varsinainen huutokauppa pidettiin Helsingissä Forum Box galleriassa ja jäljelle jääneiden töiden osalta huutokauppaa jatkettiin vuodenvaihteen yli Facebookissa.

Kiinnostus huutokauppaa kohtaan oli suuri, sillä töitä saatiin kaiken kaikkiaan 21 taiteilijalta, joiden joukossa oli mm. Outi Heiskanen, Rosa Liksom, Klaus Haapaniemi ja Janne Laine. Meklariksi onnistuttiin saamaan Sami Yaffa,

jolle tehtävä oli hänen omien sanojensa mukaan kunnia. Yaffa kokee Suomessa uhanalaisen suden suojelun tärkeäksi asiaksi.

Projekti oli vaativa, mutta ehdottomasti kannattava – taidehuutokaupan tuotto oli huikeat 10 500 euroa! Tämä summa tullaan käyttämään kokonaisuudessaan susiryhmän toimintaan. Taidehuutokauppa oli ensimmäinen mittava varainkeruutapahtuma susiryhmän historiassa ja tulevaisuudessa tämänkaltaista varainkeruuta tullaan varmasti jatkamaan.

KUVA Tapani Veistola

◀ Kuvassa Anna Swanljung (vas.), Nina Harju, Mari Nyysölä-Kiisla ja Leo Stranius.

IUCN palkitsi Susilähettiläät

Luonto-Liiton Susilähettiläät ovat voittaneet IUCN:n Suomen kansallisen komitean valitseman vuoden luontoteko-palkinnon. Kilpailulla etsittiin organisaatiota, yritystä tai henkilöä, joka on omilla toimillaan turvannut suomalaisen luonnon elinvoimaisuutta ja ekosysteemipalvelujen toimivuutta vuosien 2015 ja 2016 aikana. Kilpailun voittaja julkistettiin 7.2.2017 yhtenä maamme itsenäisyyden satavuotisjuhluvuo- den virallisen Luonnon päivät 2017 -ohjelma- hankkeen tapahtumista.

Kilpailun voiton perustelut olivat: "Susilähettiläät toimivat susipelon vähentämiseksi jakamalla susia ja muita suurpetoja koskevaa tutkittua tietoa lapsille ja nuorille. Tietoa jaetaan petojen ekologiasta ja käyttäytymisestä osana ekosysteemejä ja suhteessa ihmisiin. Susilähettiläät ovat tavoittaneet suuren joukon lapsia ja nuoria kouluvierailuillaan ympäri Suomea. Nuorille jaettu tieto vaikuttaa asen-

teisiin ja edesauttaa tutkittuun tietoon perustuvaa vuoropuhelua kansalaisryhmien välillä. Yhteistyötä on tehty myös useiden ympäristö- ja eläinjärjestöjen kanssa. Susilähettiläiden toiminnan tiedetään vähentäneen aiheutonta susipelkoa. Toiminta vaatii myös rohkeutta."

IUCN

Kansainvälinen luonnonsuojeluliitto IUCN (International Union for Conservation of Nature) on maailman vanhin ja laajin globaali ympäristöjärjestö ja -verkosto.

IUCN:n yhtenä aiheena on innostaa uusia väestöryhmiä luontoon ja ymmärtämään luonnon monimuotoisuuden ja sen suojelun merkitys.

Lähde: www.ym.fi

Kouluvierailut asennemuutoksen välineenä

Mieleepainuva ja historiallinen hetki koettiin, kun Luonto-Liiton susilähettiläät palkittiin vuosien 2015–2016 parhaana luontotekona luonnon monimuotoisuuden eteen tehdystä työstä. Kilpailun valintaraatina toimi Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton IUCN:n (The International Union for Conservation of Nature) Suomen kansallinen komitea. Sain kunnon olla mukana, kun palkinto ja kunniakirja luovutettiin meille 7.2.2017 ulkoasiainministeriön pressiaulassa.

Susilähettiläsvierailuita järjestettiin yläkouluissa ja lukioissa jo vuosina 2003–2006, jolloin ne tavoittivat tuhansia nuoria. Toiminta aloitettiin taas muutaman vuoden tauon jälkeen vuonna 2011 jatkuen aina tähän päivään saakka. Kenties pian näemme konkreettisia tuloksia koulukierteitten vaikutuksesta sillä alkuvuosien vierailuilla olleet oppilaat alkavat olla aikuisia ja ovat tulevaisuuden poliittisia päättäjiä.

Keväällä 2012 valmistui alakouluille suunnattu kouluvierailumateriaali ja syksyllä 2012 pidettiin ensimmäiset tunnit alakouluissa. Tein myös itse silloin ensimmäiset vierailut pienempien lasten parissa.

Peruskoulun ala- ja ylä-asteitten lisäksi vierailuja on tehty lukioissa ja ammatillisissa oppilaitoksissa. Viimeisen vuoden aikana olen pitänyt tunteja myös esikouluikäisille, vuotta nuoremmille ”viskareille”, metsäeskarilaisille ja nyt viimeisimpänä etäkoulun kautta myös ulkosuomalaisille lapsille. Palaute lasten ja opettajien taholta on ollut kertakaikkisen positiivista ja voimaannuttavaa näin susivihan aikoina. Olen onnistuneesti käyttänyt koulu-

KUVA Lassi Rautiainen

//

Palaute lasten ja opettajien taholta on ollut kertakaikkisen positiivista ja voimaannuttavaa näin susivihan aikoina.”

vierailumateriaalia runkona myös aikuisille suunnatuissa susitilaisuuksissa.

Susilähettilästuntien tavoitteena on kertoa sudesta biologisena lajina, läpikäydä suteen liittyvää problematiikkaa ja keskustella sudensuojelusta. Kouluvierailijalla tulee olla kuunteleva ja kannustava suhtautumistapa myös eri mieltä oleviin lapsiin ja nuoriin, sillä koulussa ollaan kasvattajan roolissa. Nyt jo vuosia susilähettiläänä toimineena ja lähes vauvasta vaarille vierailuja tehneenä, voin lämpimästi suositella susilähettiläänä toimimista kaikille, jotka viihtyvät lasten ja nuorten parissa, ja joille sudensuojelu on lähellä sydäntä.

NINA HARJU

Susiasiaa Brysselissä

TEKSTI Francisco Sánchez Molina ja Sami Särevirta
SUOMENNOS Minna Leinonen

Luonto-Liiton susiryhmän edustajat vierailivat helmikuussa Brysselissä Euroopan komissiossa ja parlamentissa sekä eläinten oikeuksia edistävässä kansainvälisissä järjestöissä. Pitkäjänteinen vaikutustyö ja säännöllinen yhteydenpito Euroopan unionin poliitikkojen ja virkahenkilöiden suuntaan on tärkeää suden ja muiden suurpetojen suojelussa.

Luonto-Liiton susiryhmän edustajat matkustivat Brysseliin tapaamaan Euroopan komission ympäristöosaston yksikönjohtaja **Nicola Notaroa** keskustellakseen Suomen hallituksen Euroopan luontodirektiivin lajien suojelua koskevien vaatimusten puutteellisesta toteutumisesta. Lisäksi matkan aikana oli tapaaminen europarlamentaarikko **Sirpa Pietikäisen** kanssa liittyen Suomen kriittisen susitilanteeseen. Keskustelussa oli kysymys muun muassa siitä, että Suomen hallituksen luonnonvaraisia eläimiä koskevat käytänteet ja säädökset saataisiin muutettua EU:n lainsäädännön mukaisiksi.

Suomen susia koskeva kannanhoidollinen suunnitelma on kansainvälisesti katsottuna tarpeeton ja epätieteellinen, eivätkä paikalliset viranomaiset ole pystyneet osoittamaan, että sosiaalinen hyväksyntä susia kohtaan olisi lisääntynyt metsästyksen myötä. Tutkimukset sen sijaan osoittavat, että sudenmetsästyksen laillistaminen johtaa susien hyväksynnän vähenemiseen¹.

EU:n lainsäädännön mukaan Suomen sudet ovat tiukan suojelun tarpeessa ja ennen

KUVA Sami Särevirta

ongelmayksilöiden tappamista viranomaisten tulisi selkeästi osoittaa, ettei ole muuta tyydyttävää ei-tappavaa vaihtoehtoa tilanteen ratkaisemiseksi. Sudenmetsästyks tulee toteuttaa tiukan valvonnan alaisena, valintaperusteisesti ja rajoitetusti. Tällä hetkellä Suomen susitiheys on erittäin alhainen eikä susien lukumäärä kasva. Useimmat ympäristötieteilijät ovat yhtä mieltä siitä, että Fennoskandiassa tulisi saavuttaa susien suojellisesti suotuista taso, mikä tarkoittaisi vähintään 500 susiyksilön lisäystä².

Matkan yhteydessä osallistuttiin myös eläinjärjestöjen kattojärjestö Eurogroup For Animalsin villieläintapaamiseen, missä ker-

◀ Kuvassa Francisco Sánchez Molina (vas.), Ilaria Di Silvestre ja Sami Søynevirta.

lisuus tavata Humane Society -järjestön (HSI) edustaja **Joanna Swabe**. HSI tekee aktiivista lobbaustyötä EU:n tasolla ja järjestö on yksi maailman suurimpia eläinsuojelujärjestö 12 miljoonalla tukijallaan maailmanlaajuisesti.

Suomen susikysymys on saanut osakseen laajaa kansainvälistä kiinnostusta ja huomiota. Työtä susien valoisan tulevaisuuden eteen kannattaa tehdä sinnikkäästi kansallisen vaikutustyön lisäksi myös maamme rajojen ulkopuolella.

rottiin Suomen susien hälyttävästä tilanteesta sekä esiteltiin susiryhmän menestyksekkäs #GREYPRIDE -taidehuutokaupaprojekti, jolla kerättiin varoja viime vuoden lopulla Suomen susien hyväksi. Tapaamisessa oli osallistujia useista eri Euroopan maiden suurimmista eläinsuojelu- ja oikeusjärjestöistä.

Osana verkostoitumista oli myös mahdol-

1: "Blood does not buy goodwill" published in the Proceedings of the Royal Society, Adrian Treves and Guillaume Chapron of Swedish University of Agricultural Sciences.

2: "Metapopulation effective size and conservation genetic goals for the Fennoscandian wolf (*Canis lupus*) population". Nature. Laikre, Olsson, Jansson, Hössjer and Ryman.

SUSIRYHMÄN

Tukijatuotteet

► Lisätietoa tukijatuotteista löydät susiryhmän verkkosivuilta:
www.luontoliitto.fi/susiryhma/tuotteet

Tuotot käytetään lyhentämättöminä sudensuojelutoimintaan!

Oikeus olla susi -huppari (luomu)

55⁰⁰

Oikeus olla susi -T-paita (luomu)

20⁰⁰

Oikeus olla susi -pipo

15⁰⁰

Mine Güngör ja susiryhmä yhteistyöhön

Mine Güngör on helsinkiläinen koru- ja vaatesuunnittelija. Hän on ammatiltaan kuvataiteilija, mikä näkyy omaperäisenä kuvamaailmana. Materiaalit ja tuotanto on pyritty valmistamaan mahdollisimman ekologisin ja eettisin menetelmin. Sekä vaatteiden, korujen että muiden asusteiden tuotanto on Suomessa.

Tukeakseen susiryhmän sudensuojelutyötä, Güngör suunnitteli susiryhmälle susiaiheisen kaulakorun. Susi-koru on myynnissä Güngörin verkkokaupassa ja sen hinta on 33,50–34,50 euroa. Jokaisesta myydystä korusta menee 10 euroa Luonto-liiton susiryhmän toiminnan hyväksi.

KUVA Sami Säynevirta

▲ Korun koko on 8×8 cm ja se on saatavilla 50 cm tai 70 cm pitkällä ketjulla.

Tutustu: www.minegungor.fi

Oikeus olla susi -kangasmerkki

300

Susi-heijastin

300

Susi-rintanappi

100

Tilaukset ja tiedustelut:

► Sähköpostitse

materiaalit@luontoliitto.fi

Kaikkiin tilauksiin lisätään posti- ja pakkauskulut.

RAHANKERÄYSLUPA, KERÄYSLUVAN SAAJA: Luonto-Liitto ry • KERÄYSLUVAN MYÖNTÄJÄ: Poliisihallitus
KERÄYSLUVAN NUMERO: POL-2015-6635 • MYÖNTÄMISAJANKOHTA: 18.06.2015 • TOIMEENPANOAIKA:
01.07.2015 – 30.06.2017 • TOIMEENPANOALUE: Koko maa Ahvenanmaata lukuunottamatta

SUSIRYHMÄ TATTOO DAY

20.5. KLO 11–18
KALEVANKATU 4, 3. KRS.
00100 HELSINKI

Susiryhmä Tattoo Day järjestetään yhdessä Paradise Tattoo ja LR Tattoo & Art Alliancen kanssa. Susiaiheisia tatuointeja tehdään koko päivän aikana niin monta kuin ehditään!

Tatuointien hinnat 50–150€ ja päivän tuotto lahjoitetaan lyhentämättömänä susiryhmän sudensuojelutyöhön!

Lisätietoa ja tatuointimallit julkaistaan huhtikuussa tapahtuman facebook-sivulla.

Karhu – voimaeläin

Kimmo Ohtonen: Karhu – voimaeläin
Docendo, 2017

Luontotoimittaja ja -valokuvaaja **Kimmo Ohtonen** vie lukijan Suomen itärajan korpimetsiin karhujen luokse, kuvaten kuvauskojestaan näiden uljaiden metsän asukkaiden elämää ympäri vuoden. Ohtonen kertoo kirjassaan omasta merkityksellisestä luontosuhteestaan siihen liittyvine kipukohtineen ja tuloksena on koskettava teos, jonka lukee yhdeltä istumalta. Karhuista Ohtonen puhuu etunimillä kuten hyvistä tuttavista, tuoden lukijankin lähemmäs karhuja. Esille nostetaan lopulta nykypäivän ihmisen vääristynyt käsitys luonnosta ja erityisesti

KUVA Sami Säynevirta

suurpetoihin kohdistuvat voimakkaat tunteet, jotka johtavat pahimmillaan rikollisuuteen ja raakalaismaisuuteen asti. Kirjan kautta pääsee tutustumaan näihin väärinkohdeltuihin ja kuitenkin niin suurenmoisiin eläimiin, lumoavien valokuvien tehdessä lukukokemuksesta ikimuistoisen.

SIIRI RANTALA

Ei minun takapihallani!

Afrikka. Savanni. Leijona lymyää pitkässä ruohikossa antilooppia silmäillen. Takaa-ajo, lyhyt taistelu ja saalistus on onnistunut. Kolmannen yrityksen jälkeen leijonalaumalla on tänään syötävää. On aika levätä ja sulatella lihaisaa ateriaa, pennut vatsat pulleina.

Suomi. Korpimetsä. Susi lymyää korkeassa varvikossa ja silmäilee hirveä. Takaa-ajo, taistelu ja susilaumalla on tänään syötävää. On aika levätä ja sulatella lihaisaa ateriaa, pennut vatsat pulleina.

Näin luonto toimii – on saalistajia ja saalistettavia. Elämän kiertokulku jatkuu ja jokaisella on siinä paikkansa. Tämä on toistunut miljoonia vuosia siitä asti kuin on ollut elämää ja näin on ollut hyvä.

Kunnes ihminen päätti ottaa ylivallan ja vajasti luonnon omien tarpeidensa tyydyttämisen näyttämöksi. Ihminen poistui metsästä ja ns. sivilisaatio muodostui. Me ihmiset olemme me ja villi luonto on ne muut. Alati valtaamme uhmaava vihollinen: jos et ole meidän puolellamme, olet meitä vastaan.

Palatkaamme alun kuvauksiin leijonan ja suden jokapäiväisestä elämästä. Mikä on ero näiden hyvin samanlaisten tapahtumasarjojen välillä? Leijonat elävät meistä kaukana ja pääsemme katsomaan niiden saalistuskäyttäytymistään televisiosta turvallisesti kotisohvaltamme. Mutta susi vaaniikin ilmeisen verenhimoisena muutaman kilometrin päässä. Huhujen mukaan Kaskiperän Miettisen Eskon pihalta oli aamulla lumesta löytynyt suden jäljet. Tai niin ne ainakin kylillä puhuvat. Varmasti oli silmäillyt kopissansa riimun päässä tyytyväisenä nukkunutta Rokia. On ne röyh-

”

Alati valtaamme uhmaava vihollinen: jos et ole meidän puolellamme, olet meitä vastaan.”

keitä, kun tulevat viekkaukella ja vääryydellä Eskon pihalle keskellä yötä, kun kunnolliset ihmiset nukkuvat! Hirven olivat viime viikolla tappaneet ja ruman ruhon jälkeensä jättäneet. Mitenköhän nyt käy syksyn hirvimetän? On ne röyhkeitä, kun kunnan ihmisen harrastuksenkin vievät! Ihmisen! Kyllä nyt pitää sudenkaatolupa saada, kun jokaisen talon kulmalla vaativat vahtikoiraa ahnaasti silmäillen.

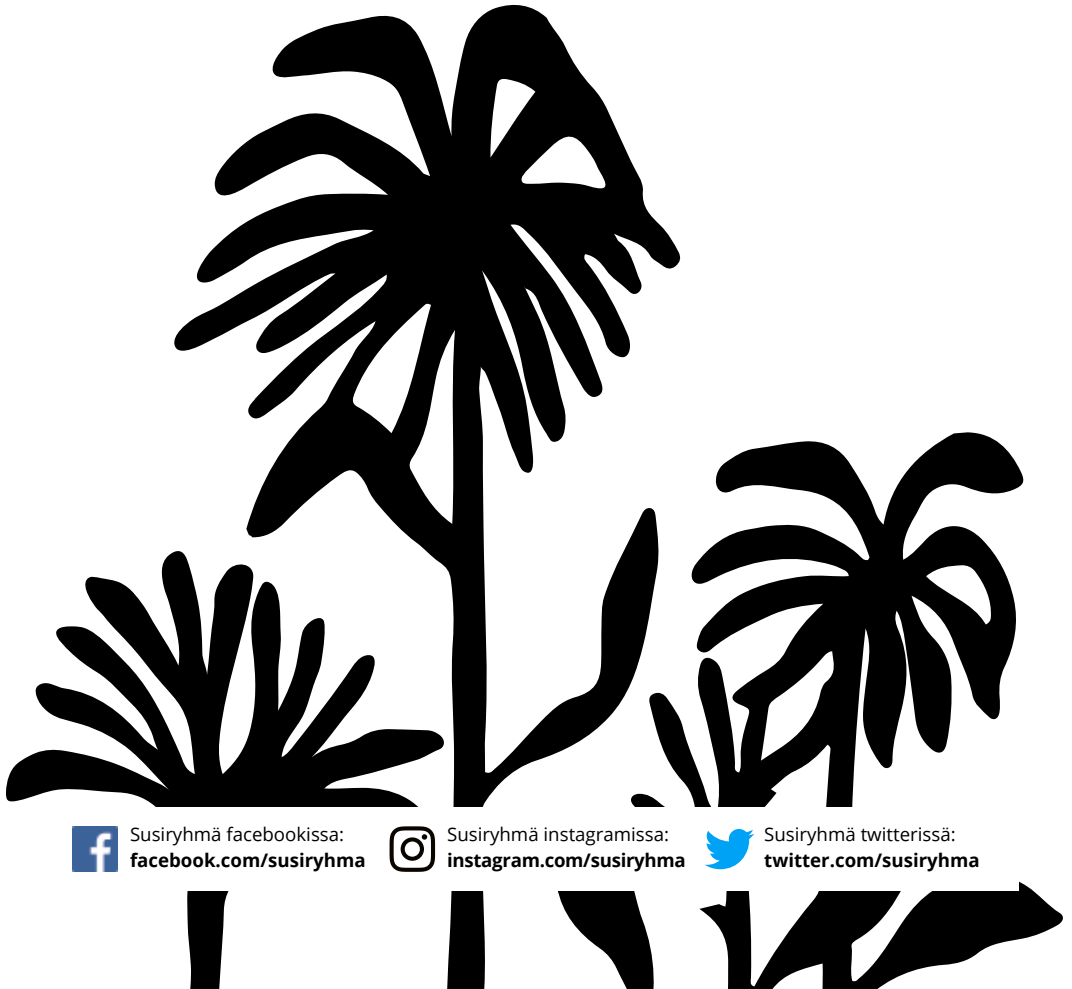
Ihminen ei voi hallita luontoa ja se tuntuu joillekin olevan sietämätöntä. Olemmeko saavuttaneet pisteen, jossa ajatellaan, että meillä ei ole edes velvollisuutta kunnioittaa villieläimiä? Niistä kun ei ole meille hyötyä ja siten ne ovat turhia hyvinvointimme kannalta. Navetta-kissa pyydystää nurkissa pyörivät hiiret ja vahtikoira vartioi omaisuuttamme ilmoittamalla haukunnallaan kutsumattomista vieraista.

Mutta ne sudet. Syövät hirvet, kauriit, jänikset ja ketut metsästä, ettei vaan ihminen pääse metsästämaan. Miksi susilta kielletään oikeus luontaiseen käyttäytymiseen? Eivät sudet voi marssia paikalliseen markettiin ja ostaa ruokaansa hevi-osastolta. Olisiko korvessa asuvalla Eskolla peiliin katsomisen paikka?

Ellei vastaanottajaa tavoiteta, pyydetään palauttamaan
osoitteeseen: Ammankatu 26 A, 5. krs, 00100 Helsinki

Port Payé
Finlande
126277
Itella Oyj

Economy

Susiryhmä facebookissa:
facebook.com/susiryhma

Susiryhmä instagramissa:
instagram.com/susiryhma

Susiryhmä twitterissä:
twitter.com/susiryhma